

La ciutat oportunament i d'una manera manifesta, va protestar la contractació del emprèstít de 2.000.000 de pessetes realitzat per un Ajuntament de la Dictadura que grava la nostra hisenda per trenta dos anys.

La ciutat a hores d'ara, no sap com resta aquesta qüestió; si és resolta, atenent la seva protesta o bé al revés.

Panorama Polític

Ciudadania i consciència política

Desitgem, que el nostre poble pugui manifestar-se lliurement per una part, però per l'altre, temem que arribi aquest moment.

Aquest temor no és pas infundat, o fundat sobre suposicions més o menys elàstiques, si no que té desgraciadament un fonament ben sòlid. En un espai de temps relativament curt hem pogut constatar, que l'experiència política que s'ha després de la primera Dictadura, ha estat negligida o el que és pitjor, no ha estat compresa per molts homes.

Era lògic d'esperar, després de sis anys i escatx de silenci forçat, l'edificant espectacle que ofereix la premsa nostrada, malgrat la censura de la segona dictadura tan forta o més que la de la primera, i era lògic també esperar el floreixement de les idees modernes en tots els esperits conscients; el que no era lògic d'esperar, és l'espectacle dolorós que encara avui ofereixen molts homes, per els quals el temps i evolució de les idees, i els esdeveniments han passat debades. Ens referim als homes que s'ajusten i acomoden a totes les manifestacions maquívèliques del seu quefe polític. Això ens parla llastimosament de la manca d'un vertader ideal polític i d'una manca absoluta de dignitat humana.

Per nosaltres, és dolorós tenir que descobrir la existència d'aquests individus que no coneixen ni el més elemental sentit de civisme i ciudadania, però que la seva existència és la que ens obliga a denunciar-los. I aquesta mateixa existència és ço que ens fa temer el moment que el poble pugui manifestar-se amb tota llibertat. Potser pequem per un excès de puritanisme ideològic, però és que nosaltres ens agrada tractar les coses sagrades amb tota la puresa de què siguem capaços.

No considerem pas molt extensiva l'existència d'aquells individus que en comptes de portar en ho-

locust, un ideal d'anarquisme, socialisme, república etc., hi porten la figura i el nom d'un home que sovint, molt sovint, fa ballar-los al so de les seves conveniències.

Es dolorós, molt dolorós, que encara avui hi hagin homes que al ésser preguntats quin és llur ideal, us contestin: el senyor fulano.

Nosaltres que hem estudiat els moviments nacionalistes de molts pobles Europeus, hem pogut constatar que tots els pobles que han obtingut la llibertat ha estat per què els seus homes tenien la plena consciència del ideal que defensaven. I si s'han supeditat en certs moments a un capdevanter, ho han fet per què l'ideal d'aquell home era l'ideal de tota la nació.

Com si actualment tots els catalans que volen fer de Catalunya un estat lliure es supeditessin al gran Macià, i els que ens sembla més possible l'obtenció de la llibertat per mitjà d'una República Federal, a Rovira i Virgili.

Sols així s'explica que dins el cor al costat del ideal, s'hi porti el nom d'un home que és l'encarnació d'aquell ideal, però mai el nom de l'home sol. Això representaria tancar-se dins un clos que està a mercè del caprici polític d'un individu. Aquest és, però, el mal que sofrim malgrat tot, encara avui. Molts homes segueixen els passos d'un altre, camini per allà on camini. Això ens fa temer per la nostra causa en el moment del sufragi.

D'aquí a què arribi però, la missió de tots els homes conscients és predicar en tot moment els valors reivindicadors que enclouen les paraules de **Ciudadania i Consciència política.**

D. COLOMER i OLIVERES.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA.

Un remei segur per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO** Preu 3 ptes.